

# Reserved Optimism of Intellectuals

## Стриманий оптимізм інтелігенції

While organizing the Tenth Fulbright Conference "The Ukrainian Project in the 21<sup>st</sup> Century" in October 2007, we were again full of optimism and hope. We believed that the Project would take shape quickly and be launched without much effort. Our recommendations and resolutions summarized, we were ready to submit to the new government a brief that could serve in preparing a strategic program of action and first tactical steps.

The Tenth Fulbright Conference took place a few weeks after the special Parliamentary elections. The majority had supported democratic Orange voices, envisioning in them leaders of a democratic European nation. Unfortunately, there was no strong united leadership in autumn 2007, nor in spring 2008, nor later that summer.

Once again we realize that we cannot expect too much from politics when developing a nation, or to rely on the political aspects of the government machine or work for politicians. Politicians are supposed to support the foundation and the framework, while intellectuals fill in the structure with rationality and content. In other words, "government for the people" should mean something. Even politicians are beginning to catch on. In her June 2008 opening statement to the Cabinet of Ministers' National Commission on Socio-Economic Development, Prime Minister Yulia Tymoshenko pointed out that the political battle has reached a point where institutions are called for in order to develop the country. These institutions must be above politics. The Prime Minister appealed to the National Academy of Sciences of Ukraine for the creation of an institution that would be dedicated to outlining strategic reforms for the state.

Intellectuals should be creating ideas and nurturing politics with them. However, the more critical role of

intellectuals seems to be in working with the people and in supporting the formation of a nation and civil society. So it is no coincidence that the title of the Eleventh Fulbright Conference is "Identity and Memory in Post-Soviet Ukraine." Without a clear picture of the past, unless the crimes of the totalitarian Communist-Bolshevik regime are brought to judgment, and unless we come to terms with this past, the Ukrainian Project in the 21<sup>st</sup> century cannot be a success.

**Myroslava Antonovych**  
President,  
Ukrainian Fulbright Association



Організуючи в жовтні 2007 р. Х Фулбрайтівську конференцію на тему «Український проект в ХХІ столітті», ми були налаштовані оптимістично і мали надію, що цей проект вдасться швидко і без зайвих зусиль спланувати і почати реалізовувати. Ми були готові надіслати рекомендації і висновки нашої конференції новому уряду, щоб допомогти йому накреслити стратегічну програму дій і визначити перші тактичні кроки.

Нагадаю, що Х Фулбрайтівська конференція відбулася через декілька тижнів після позачергових виборів до Верховної Ради України, під час яких виборці в більшості підтримали демократичні помаранчеві сили, вбачаючи в них провідників до демократичної європейської держави. На жаль, єдиної міцної команди ми так і не одержали ні восени 2007, ні навесні та влітку 2008 року.

Вкотре переконаємося що немає великого сенсу переоцінювати роль політики в розвитку держави, надмірно покладатись на політичну складову державної машини і працювати для політиків. Справа політиків – підтримувати фундамент і споруджений на ньому каркас, а справа інтелігенції – наповнювати цю будову раціональністю і змістом. Іншими словами, гасло «влада для людей» повинно наповнюватися реальним змістом. Це, здається, починають розуміти і самі політики. Відкриваючи засідання національної експертної колегії з проблем соціально-економічного розвитку при Кабінеті міністрів України в червні 2008 р., Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко зауважила, що політична боротьба входить у такий етап, коли необхідна наявність структур, які займалися б розвитком країни, знаходячись над політичними процесами. Звертаючись до представників Національної академії наук, Прем'єр висловила за створення структури, яка здійснювала б розробку стратегічних реформ у державі.

Звичайно, інтелігенція повинна творити ідеї, щоб підживлювати ними політику, однак значно важливішою функцією інтелігенції видається праця з народом і сприяння формуванню нації та громадянського суспільства. Мабуть, не випадково обрано тему наступної, ХІ Фулбрайтівської конференції – «Ідентичність і пам'ять у пострадянській Україні». Без чіткого усвідомлення минулого, оцінки злочинів тоталітарного комуністично-більшовицького режиму і подолання спадщини минулого реалізувати український проект в ХХІ столітті, вочевидь, не вдасться.

**Мирослава Антонович**  
Президент  
Фулбрайтівського товариства